

Fricz Tamás - Magyar Bálint, a velejéig antidemokrata politikus

2014 január 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Bálint, a Szabad Demokraták Szövetségének volt elnöke, valahai oktatási miniszter az elmúlt napokban arról beszélt, hogy a 2014-es választásokon nem kormányváltásra, hanem rendszerváltásra van szükség, hiszen egy diktatúrát kell leváltani demokráciára.

Nos, éppen ez az a beszéd, amely hamisítatlanul antidemokratikus, s Magyar ezzel tette magát végképp elavulttá – de leginkább unalmassá és szellemileg érdektelenné.

El?ször is, Magyar Bálint egy világszerte megkérd?jelezett és sok tekintetben lejáratódott eszmerendszer és világlátás, a neoliberalizmus feltétlen és kritikátlan híve, mely irányzat érvényesülései – az IMF, a Világbank, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO), az EU és az Európai Központi Bank – már sok európai, latin-amerikai és ázsiai országot tett tönkre. Ám mindez számára mit sem számít, ? Mihályi Péter közgazdásszal és sok más társával együtt töretlenül hisz az 1989. november 9-én elfogadott washingtoni konszenzusban, amely a globális piac mindenhatóságát hirdette meg az állammal szemben.

Magyar Bálint szabad demokrata eszmetársaival – Pet? Ivánnal, Kis Jánossal, Haraszti Miklóssal, Bauer Tamással, Konrád Györggyel és másokkal – együtt meggy?z?déses kozmopoliták, globalisták, a Nyugat, s különösen az Egyesült Államok ájult, kritikátlan hívei. Mélyen lenézik a nemzettudatot mint „mucsai”, elavult dolgot, a nemzetállamot megvetik, és szánalmas provincializmusnak tartják, s a kommunistákhoz hasonlóan – hiszen gyökereik onnan erednek – a nemzetek és részben az államok elhalásának hívei.

A baj csak az, hogy nem a nemzettudat és a nemzeti szuverenitás elkötelezettjei – miként az Orbán-kormány –, hanem ?k, az ultraliberális szabad demokraták és eszmetársaik az elavultak. Nem veszik észre, mert nem akarják és nem tudják észrevenni, hogy a globalizáció, a „világpolgáriasodás” folyamata megtorpant és megállt, beleütközött az évszázadok óta kialakult és szétverhetetlen nemzettudatba, a szül?földhöz, a nyelvhez, a történelmi hagyományokhoz és szokásokhoz való köt?désbe. Olyannyira, hogy immáron a nemzetállamok újbóli er?södésének vagyunk a szemtanúi szerte a világon, lásd példaként Európában a balkáni nemzetállamok létrejöttét, Koszovót, a katalán és a skót függetlenné válási törekvéseket, a flamand és vallon szétválási vágyakat. Magyarék még azt is képtelenek észrevenni, hogy imádott kozmopolita, globalista országuk, az Egyesült Államok erejét egyebek között éppen állampolgárainak óriási nemzeti büszkesége és nacionalizmusa adja.

Másodszor, sine ira et studio mondjuk ki: Magyar Bálint, a neoliberális mantra vakon elkötelezett híve kormánytagként és miniszterként óriási károkat okozott az országnak. Ebbéli áldatlan tevékenységének ártó súlya olyan „nagyságokéval” vetekszik, mint Gyurcsány Ferenc vagy Veres János. Magyar egy olyan steril, elvont

neoliberális modellt próbált bevezetni az oktatásügyben, amely a legkevésbé sem számolt a magyar kulturális és oktatási hagyományokkal és kialakult szokásokkal; a fontolva haladás helyett a g?gös, mindenkit lenéz?, felvilágosítói hevület vezette. Emlékezzünk a ppp-programokra, amelyek lényege az volt, hogy az állam kezéb?l kivegye a fels?oktatást, és a helyén a magánpiaci szerepl?k jelenjenek meg.

Magyar Bálint tehát jobban tenné, ha hallgatna – miként Gyurcsánynak is ezt kellene tennie –, mert a véleménye egyszer?en hiteltelen.

Ehhez képest Magyar az Orbán-kormány kapcsán maffiaállamról és diktatúráról beszél, s arról, hogy a „baloldali” ellenzék összes elemének össze kell fogni, program sem kell, hiszen a hatalom megragadása és Orbán elkergetése mint közös cél éppen elegend?. (Eszmetársa, Charles Gati pedig egy interjúban másodszor is meger?sítette, hogy az Orbán-kormány leváltása ha másként nem megy, törvényen kívüli eszközökkel is elképzelhet?.)

Mindez döbbenetesen antidemokratikus. Ugyanis a nyugati demokráciák stabil m?ködésének éppen az az alapja, hogy a mindenkori ellenzék a szabadon, legitim módon megválasztott kormányt elfogadja, létét tudomásul veszi, különösen ha folyamatosan er?s társadalmi támogatottsága van egy kormánynak. A Nyugat- és Amerika-imádó Magyar éppen a nyugati demokratikus mentalitás lényegét nem értette meg, amely a politikai pártok egymás iránti kölcsönös tiszteletén alapul; megmaradt posztkommunista, provinciális, kelet-európai alaknak, aki a politikai ellenségét el akarja söpörni az útból, „rendszerváltást” akar demokrácián belül, ahol pedig csak kormányváltások vannak. Ez a magatartás mélyen Nyugat-ellenes, nem európai, ha tetszik: „mucsai”, s akadályozza a magyar demokrácia stabilizálódását.

Nos, ehhez képest még megdöbbent?bb Tamás Gáspár Miklós esszéje az Élet és Irodalom január 3-ai számában. ? azt állítja: Magyarékkal az a baj, hogy azt hiszik, még mindig közös talajon állnak jobboldallal, a köztársaságot legitimnek vélik, s még mindig vitában állnak a kormánnyal. Ez Tamás szerint helytelen, szerinte már nincs közös talaj, ezért vitázni sem szabadna. De akkor mi kellene? – kérdezem én. Logikusan: forradalom a szabadon választott és azóta is töretlen népszer?ségnek örvend? kormány „rendszere” ellen. Forradalom a társadalom látható többségének akarata ellen. Bravó, bravó, és még egyszer: bravó!

Jelentem szerényen: Tamás Gáspár Miklós téved, Magyar Bálint már rég nincs vitában a kormánnyal, rendszerváltást akar, tehát nincs közös talaj. Tamás übereli Magyart, fölöslegesen. Nyugodtan összefoghatnak, az alapok adva vannak ehhez.

De ezek az alapok alaptalanok.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló